

UZVARAS CEĻŠ

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbajaužu deputātu padomes orgāns

Nr. 104 (902) 7. gads

Svētdien, 1956. g. 2. septembrī

Maksā 10 kap.

Kolchoza brigadieris

Kolchoza brigade ir ražošanas pamatvienība. Tās kolektīvie un atsevišķu locekļu panākumi visā pilnībā atkarīgi no tā, cik plānveidīgi, saprātīgi un vienoti strādā viss kolektīvs, kā kolektīva vadītājs — brigadieris spēj organizēt un virzīt brigades spēkus saimniecisko uzdevumu veikšanai.

Jau seši gadi kopš Leņina vārdā nosauktā kolchoza II brigādi — tagad II komplekso brigādi — vada Jānis Seilis. Šinī laika posmā viņš uzkrājis bagātīgu darba pieredzi.

Protams, pēc jaunās darba organizācijas ieviešanas, uz brigadiera pleciem gulās daudz jaunu pienākumu, bet toties pieaug arī viņa autoritāte. Tagad brigādē arī lielāka rīcības brīvība. Var saskaņot laukkopju un lopkopju darbu, ko Jānis Seilis arī sekmīgi izmanto.

Kas gan rajonā nepazīst Helenu Kasali — Leņina vārdā nosauktā kolchoza slaucēju? Viņa jau vairākus gadus pēc kārtas ir nevien kolchoza, bet arī rajona slaucēju pirmajās rindās. Blakus šai slaucējai — teicamnieci — nostājusies Veronika Vaivode. Abas viņas no kolchoza II kompleksās brigades. Katram skaidrs, ka pie šiem slaucēju panākumiem sava daļa piekrīt arī brigadierim.

Biedra Seija vadītajā brigādē nevien pirmajā no kolchoza, bet arī no visa rajona, sāka pielietot bekoncūku audzēšanu vasaras nometnēs. Tagad te barojas 150 bekoncūkas un drīzā laikā tās ceļos uz pieņemšanas punktu.

Brigadieris paspēj būt visur, viņa vēriņā acs nepalaidz nevienu sīkumu. Teicamā kārtībā brigādē jābūt inventāram un darba rīkiem, tad arī darbs nekavēsies — labam saimniekam vienmēr viss kārtībā.

Brigades ļaudis nākamās dienas norīkojumus saņem jau iepriekšējā vakarā. Vienmēr norīkojums sastāv no diviem vai pat vairākiem uzdevumiem, jo brigadieris jau iepriekš apsvēris kā nepastāvīgos laika, tā arī citus apstākļus. Bez darba nepaliek nevienas brigades loceklis.

Jau agrā rītā b. Seilis pacietīgi, pēc kārtas pārbauda, kā brigades darbarūki veic savu uzdevumu, dod papildus norādījumus, ja tādi nepieciešami.

Labas darba organizācijas rezultāti acīmredzami. Brigade pirmā pabeidza rudzu plauju. Tagad pilnā sparā kuļ, graudus pārtīra un kaltē.

Otrā brigade pirmā uzsāka ziemāju sējumu, uzsāka reizē ar citiem rajona kolchoziem — ziemāju sējas pirmrindniekiem.

Jānis Seilis savas brigades ļaudis izpelnījis nedalītu atzinību. Ar atzinību par viņu runā arī pārējo brigāžu ļaudis un kolchoza partijas pirmorganizācijas sekretārs b. Lietavnieks: „Viņš bezpartejiskais, bet krietns, nopietns cilvēks, teicams organizators.“

Kā atzinību par teicamu darbu Jānis Seilis saņēma ceļazīmi uz Vissavienības lauksaimniecības izstādi.

Līdzīgi strādā un vada kolchozu kompleksās brigades arī F. Bistrovs no Voršilova vārdā nosauktā kolchoza, komunisti J. Sergejevs no kolchoza „Dzimtene“, J. Lietavnieks no Staļina vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa un daudzi citi.

No šiem labākajiem ļaudīm jāpamācās tiem, kas vēl neizprot tā pa īstam savu brigadiera pienākumu. Savu darbu veic tikai formāli, vērtīgi mētājas ar darba spēku, strādā bez plānošanas, bez saskaņotības un necenšas radīt brigādē vienotu kolektīvu, kurš spētu sekmīgi veikt jebkuru uzdevumu, neraugoties ne uz kādiem apstākļiem.

PIRMIE GRAUDI VALSTIJ

Reizē ar ziemāju kulšanu un sēklas materiāla nodrošināšanu sējai kolchoza „Dzimtene“ kolchoznieki Līvānu labības pieņemšanas punktā nodeva pirmās tonnas graudu. „Laikus norēķināties ar valsti — mūsu pienākums,“ saka kolchoznieki, berot graudus valsts noliktavas apcirkojā.

Vēl divu mašīnu reisi un kolchozs „Dzimtene“ ar valsti labības nodevās būs norēķinājies.

A. Stankevičs

Saņem avansu

Kolchozā

„Draudzīgais maijs“

Lauksaimniecības arteļa „Draudzīgais maijs“ kolchoznieki šajās dienās saņēma avansā pa kilogramam rudzu uz vienu izstrādes dienu. Kolchoza valde par to ir padomājusi savlaicīgi, materiālā ieinteresētība ir galvenais stimuls kolchoznieku ražīgam darbam.

V. Vaidere

Staļina vārdā nosauktajā kolchozā

Jauno maizi avansā saņēma arī Staļina vārdā nosauktā kolchoza ļaudis — pa vienam kilogramam katrs. Visvairāk saņēma Jāņa Lavrenova ģimene — vienu tonnu un 199 kilogramus labības. Arī Rozalijas Lielojures ģimene saņēma 1572 kilogramu labības, Martinova Grigorija ģimene saņēma 838 kilogramus rudzu. Tik pat lielu labības daudzumu saņēma daudzi arteļa kolchoznieki.

J. Kārklis

Kulturas darbinieki palīdz

31. augustā rajona kulturas darbinieki visi kā viens izbrauca palīgā savam šefības kolchozam „Strauts“. Pavisam bija 20 talcinieku — darbinieki tieši no nodaļas, kultūras nama, bibliotēkas un kinomehāniķi.

Nebija aizmirsti arī pašu muzikas instrumenti. Kolchozā pastrādāja viņi krietni. 12 cilvēku plūca linus un pārējie veda šķūņos labību.

Vakarā šefi kolchozniekiem sniedza kino izrādi. Kā diena, tā vakars pagāja kopējā kultūralā atpūtā ar muziku un dziesmām.

P. Paleja

Reportāža

Darbs turpinās

Pārbraucot Ošas upi pie Rudzētiem, esam kolchozā „Padomju Latvija“.

Gar ceļa malu stiepjas plašs lauks. Te šogad ligojusi ražena rudzu druva, bet tagad palikusi tikai zeltaina rugaine.

Domājiet, ka lauks ir pamests un kluss? Nē. Tur tagad kūsā cits darbs. Šoreiz uz lauka čaklās strādnieces ir linu izklājējas. Patreiz te strādā Veronika Sliece un Genovefa Pankovska. Viņu čaklajās rokās izirst slapjās tikko no linu mārka nākušas

linu saujas un klājas uz rugaines vienādās kārtās.

Ap divi hektari lielais lauks drīz būs noklāts, bet saule vēl augstu.

—Šodien katrā ziņā jāveic divas normas—

saka, Veronika, bet Genovefa piemetina — Jā, linu mārks jāatbrīvo jaunam mērķumam.

Ar viņām vienis prātis ir arī vedējas Monika Graudiņa un Anastasija Rutkovska.

Vezums pēc vezuma aizlīgo uz lauku.

Čaklās kolchoznieces pie linu izklāšanas strādā tikpat rosīgi, kā pie to plūkšanas.

Attēlos: (augšā) Veronika Sliece un Genovefa Pankovska izklāj linus. (lejā) No mārka uz lauku linus ved Monika Graudiņa un Anastasija Rutkovska.

Pirmrindnieku tribīne

Slaucējas prakse man ir pavisam neliela — vēl tikai pirmā vasara, taču arī šajā īsajā laikā esmu pārliecinājusies, cik no svara ir lopu pareiza barošana un kopšana.

Sāku strādāt ziemā un izslaucu kaut kas ap 5 vai 6 litri no katras slaucamās govīs. Citas slaucējas — Natalija Romanovska, Anna Soltuma un pārējās ieguva daudz vairāk piena. Sāku interesēties, kas jā dara, lai izslaukumus palielinātu.

Manas darba biedres man labprāt stāstīja par to, kā viņas strādā. Un nebija šeit nekā tāda, ko arī es nevarētu izdarīt. Govis ir tīras, labi ēdinātas, mierīgas... Atceros, ka Natalija man vienreiz teica: — Goģiņa ir jāmil, Annīņa, jāpazīst viņas īpatnības.

Sāku saprast, ka katrai govij ir savs raksturs un īpašības, kas jāievēro, tās kopjot, ēdinot, dzirdinot un slaucot. Sliktas govju īpašības iemācījos labot, taču tas prasa atkal rūpīgu un saudzīgu pieeju. Es nekad govīs necenšos iespaidot fiziski, arī ne-

Izslaukumi atkarīgi no labas lopu kopšanas

pu barošana, tagad izbaroju lielāku devu zaļbarības. Pēc izslaukšanas fermās iestājas klusums, dzirdama tikai brūnaļu mierīgā elpa... Un atkal paliek tikai nakts sargs un dežurējošā slaucēja.

Tā kā mums ir automatiskā dzirdināšana, govis dzer tik, cik tās grib. Arī sāli govis laiza pēc patikas. Lai pēc iespējas vairāk govīs apgādātu ar zaļbarību, mēs slaucējas nākam palīgā Aizpurietim, kas parasti pieplauj un atved zaļbarību pie fermas.

Lai apgādātu savas grupas govīs ar barību ziemas periodā, man ir iedalīts 0,40 ha liels piefermas dārziņš, kurā es esmu iestādījusi lopbarības bietes un burkānus. Pateicoties rūpīgai sējumu kopšanai, šogad saņemšu diezgan labu ražu.

Līdz gada beigām esmu apņēmusies izslaukt 2000 litru piena, līdz šim laikam izslaucu jau 1826 litrus. Ceru, ka savas saistības godam izpildīšu un pat pārsniegšu.

Anna Rudzāte, kolchoza „Nākotne“ slaucēja

Partijas dzīve

Dien dienā nostiprināt kolchoza partijas pirmorganizāciju

Partijas pamatā ir partijas pirmorganizācijas. Balstoties uz tām, partija mobilizē, saliedē un iedvesmo visus darbaļaudis cīņā par partijas lēmumu sekmīgu izpildi. Partijas pirmorganizāciju darba uzlabošana bija un paliek galvenais jautājums, par kura atrisināšanu sevišķi rūpējas komunistiskā partija.

Galvenais ceļš kā nostiprināt partijas pirmorganizāciju, ir tās pieaugums uz kolchoza ražošanas pirmrindnieku rēķina, iesaistot tos partijā. To labi izprot kolchoza „Ziedošā vārpa“ partijas pirmorganizācija (sekretārs b. Ignatjevs). Šinī gadā partijas pirmorganizācija sagatavoja un uzņēma savās rindās 4 kolchoza labākos biedrus, kuri, galvenokārt nāk no komjaunatnes.

Pēdējā laikā partijas pirmorganizācija uzlabojusi darbu ar aktīvu, regulāri izved atklātās partijas sapulces, kurās apspriež dažādus saimnieciskus un organizatoriskus jautājumus, noklausās kompleksu brigāžu brigadieru un valdes priekšsēdētāja atskaites. Komunisti ņem aktīvu dalību arī kolchoznieku kopsapulču un valdes sēžu darbā. Partijas biedri personīgi aktīvi piedalās kolchoza ražošanas darbos, izved masu politisko audzināšanas darbu sev piestiprinātajās kompleksajās brigādēs un lopu fermās. Rezultatā kolchozā šogad sekmīgi veicas kārtējie saimnieciskie darbi.

Kolchozs šogad pacēlis piena izslaukumus salīdzinot ar pagājušo gadu par 18 tonnām. Kolchozs „Ziedošā vārpa“ neatpalika sējas kampaņas laikā, neatpaliek arī tagad ražas novākšanas un ziemāju sējas darbi komunistu b. Sokolovska vadītajā kompleksajā brigādē.

Tiek likti pamati arī nākošā gada ražai. Kolchoznieki, līdztekus pārējiem darbiem,

strādā pie pakaišu kūdras sagatavošanas, lai šoziem uzkrātu pēc iespējas vairāk organisko mēslojumu. Tikai ar kolchoznieku spēkiem vien sagatavoti 800 kubikmetru kūdras.

Kā zināms pēc partijas statūtiem, pirmorganizāciju uzdevumos ietilpst mobilizēt masas ražošanas plāna izpildei, cīnīties pret nolaidību un nesaimniecisku rīcību kolchozā, par kolchoznieku kultūralo un sadzīves apstākļu uzlabošanu, izvest aģitācijas un organizācijas darbu masās, izvērst kritiku un paškritiku un audzināt komunistus nesaimierināmi izturēties pret trūkumiem.

Vēl ir nopietni trūkumi darbā ar aģitatoriem. Aģitatori kolchozā gan tiek sasaukti uz semināriem, tiek doti tiem norādījumi, bet kontrole par to uzdevumu izpildi netiek izvesta un tādēļ partijas pirmorganizācijas sekretārs b. Ignatjevs nevar pateikt, vai aģitatori kolchozā strādā jeb nē. Neapmierinoši kolchozā nostādīta uzskatāmā aģitācija. Arī tā jāņem zem partijas pirmorganizācijas kontroles.

Atsevišķi pirmorganizācijas biedri kā bb. Pilāns un Livzenieks vēl nav izpratuši kritikas un paškritikas lomu trūkumu novēršanā, skaita to kā personīgu apvainojumu un tādēļ bieži vien uz partijas sapulcēm labāk noklusē vienu otru sāpīgu jautājumu nekā par to atklāti pasaka. Partijas pirmorganizācijai diendienā ir jāaudzina savi biedri, tie jāsaliedē vienā kopīgā saimē, labāk jāorganizē to politiskā izglītība, jānostiprina partijas pirmorganizācija ne tikai skaitliskā, bet arī kvalitatīvā ziņā. Tad tā varēs sekmīgi izvest dzīvē visus partijas un valdības lēmumus.

E. Māsāns

Sagaidot jaunatnes festivalu

To, ka nākošā gada rudenī Maskavā notiks Vispasaules VI jaunatnes un studentu mieru un draudzības festivāls, zina katrs Vorosilova vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa komjauniešu un jauniešu. Lai pienācīgi sagaidītu šos lielos svētkus, viņi gatavojas jau laikus. Kā gan vorosilovieši sagaida festivalu?

Ne vienu vien interesantu pasākumu ir paredzēts komjauniešiem izvest kopā ar jauniešiem. Daudz kas ir jau paveikts gan kultūras dzīvē, gan kolechoza darbos, gan sportā. Piemēram, katrs komjauniešis apņēmās sagatavot 200 kg slotiņu barības. Nav tāda komjaunieša, kas šo darbu nebūtu sācis un ir arī tādi, kas savu solījumu jau godam izpildījuši.

Ar lielu degsmi strādā Rauniešu ciema tautas nama pulciņi. Piemēram, deju pulciņš, ko vada bibliotēkas vadītāja Valija Birste, ir iestudējis jau vairākas tautas dejas. Nelieklais ansamblis (cerams, ka tuvākajās dienās tas palielināsies) agronomes E. Putānes

vadībā mācās arvien jaunas miera, draudzības un festivāla dziesmas. Dramatiskais pulciņš sācis iestudēt O. Reichmaņa komediju „Dīvainais precinieks“. Daudz pie savām lomām strādā J. Vaivods un P. Liepnieks, protams, panākumi neizpaliek.

Visu šo darbu komjaunieši un jaunieši veic savā brīvajā laikā pēc darba.

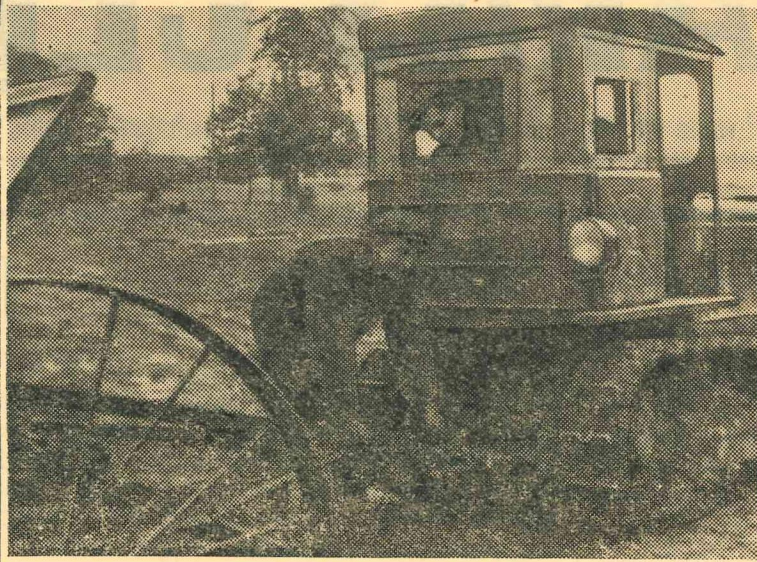
Spraigajās ražas novākšanas dienās komjaunieši un jaunieši ir pirmie palīgi, bet tādus slaustus kā F. Ankipovu un T. Pastari kolchoza jaunieši ievieto „Goda plāksnē“ — „Komjaunatnes lapsenē“, kas dzel asi un nesaudzīgi.

Ieskatoties dziļāk Vorosilova vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa komjauniešu un jauniešu dzīvē, jāsaprot, ka viņi festivalu nesagaida ar saliktām rokām, bet gan ar jauniem darba panākumiem un uzvarām.

Draugi, sekojiet! Mūs visus sauc festivals!

A. Točs,
Rauniešu ciema tautas nama
vadītājs

KOLCHOZA DARBAĻAUDIS, MECHANIZATORI!

Pēdējais laiks
uzsākt masveidīgu
ziemāju sēju!
Sekojiet
pirmrindniekiem
Sēja jābeidz līdz
10. septembrim

3. traktoru brigades mehanizatori Leņina vārdā nosauktajā kolchozā ziemāju sēju jau uzsāka nedēļu atpakaļ. Tagad viņi apsejuši pāri par 40 hektaru.
Attēlā: traktoristam Robertam Švirkstam viņa biedrs Francis Gavars palīdz piekabināt sējmašīnu.
A. Stara foto

Skolās sācies

6. PIECGADES PIRMAIS MĀCĪBU GADS

*
Līvānu
1. vidusskolā

Vakar 1. septembrī Līvānu 1. vidusskolā reizē ar visām mūsu Dzimtenes skolām sākās darba trauksme. Sevišķi šī diena iespaidās atmiņā pašiem mazajiem — kas skolas durvis atvēra pirmo reizi. Priecīgi iedzirkstījās mazo acis par ziediem, kurus viņiem pasniedza 11. klases audzēkņi. Daudz apsveikumu un dažādu pārsteigumu. Visu pat nevar uz reizi aptvert.

Skolēnus apsveica rajona izpildu komitejas pārstāvis b. Bravins un novēlēja jaunajai mācību gadā vislabākos panākumus.

Jā, liksma pirmā diena. Aizvadīta vasara un tajā bija tik daudz jauka un interesanta.

Pilni enerģijas un apņēmības I vidusskolas skolēni vakar uzsāka jaunu spraigu darba posmu — 1956./57. mācību gadu.

V. Grižāne,
Līvānu 1. vidusskolas
mācību daļas vadītāja*
Uz skolu
steidzas Jersikas ciema bērni

Saulains 1. septembra rīts. Pa lielceļu, kas ved uz Kaļiņina vārdā nosaukto kolchozu, pa vienam un pulciņos soļo jaunā audze... dzirdamas jaunatru bērnu čalas, vizmo baltie priekšautiņi, raibina acis daudzkrāsainie ziedu pušķi... „Vai tik mēs paspēsīsim“, — ierunājas kāds zēns... Tie ir Madaliņas skolas skolēni, kas steidzas uz mīloto skolu.

Bet arī mazajā skolā nav klusu, te ilggadīgais skolotājs (skolas pārzinis) b. Dimants gatavojas savu mīlulu saņemšanai. Viņš par visu šogad ir parūpējies; izkrāsotas skolas

sienas un soli, izbalināti griesti...

Gan uz galdiem, gan soliem, pat augšā uz tāfeles ir puķes. Skolotāju istabā uz galda kārtīgi saliktas grāmatas. Un viss priekš tiem, kas iet tagad pa lielceļu uz skolu. Jā, biedrs Dimants mīl šo skolu, savu amatu, bērnus.

Pirmais šī gada zvans. Mazie padomju pilsoņi sanāk skolas zālē un nostājas „mierā“ — Skolotājs Dimants apsveic viņus un, novēl sekmes turpmākajā darbā.

Sākas pirmā mācību stunda. Lai jums labi veicas, skolēni un audzinātāji! A. Krūmiņa

Vasara aizvadīta darbā

Vasaras brīvlaikā skolēni palīdzēja visur, kur varēja. Gruguļu skolas skolēni cītīgi nodarbojās ar ārstniecības augu vākšanu.

Sevišķi čakli šajā darbā piedalījās 2. klases skolēni Marija Grugule un Jānis Ūdrasols, bet no 4. klases — A. Kluša,

B. Stikāne, A. Vilkājs un vairāki citi.

Salasītos un izžāvētos bērzu pumpurus, kā arī citus ārstniecības augus, nodeva Līvānu rajona patērētāju biedrībā. Tagad mazie augu savācēji, sākot skolu, saņēma par savu darbu premijas.

M. Krauja

Mums raksta

Kluba — jauniešiem!

Staļina vārdā nosauktajā lauksaimniecības arteļi ir diezgan labiekārtots plašs klubs, tikai nelaipe viena, kas tas parasti slēgts.

Kluba vadītāja nav un vienīgais saimnieks te ir sargs, pie tam diezgan nepiekāpīgs un ar jauniešiem, kas vēlas izmatot klubu vakaram, parasti neielaižas nekādās garās valodās, nemaz nerunājot par kluba atvēršanu.

26. augustā atkal atgadījās tas pats. Durvis bija ciet un jaunieši vēltīgi staigāja apkārt. „Labāk ar labu laižaties projām — Vai arī, ja puslītrs būs, ielaidīšu“, tā viņus saņēma sargs.

Jaunieši protams no tādām noteikumiem atteicās. Laiks kluba jautājumu nokārtot, jo klubs domāts visiem kolchoza ļaudīm un tā durvīm jābūt atvērtām katram kolchoza jauniešim. Protams arī kolchoza jauniešiem to jāizmanto nevis vienkāršām ballītēm, bet vērtīgiem un kultūraliem pasākumiem. A. Pārūpe

Pār upīti jābūt tiltam

Jau sen atpakaļ kolchozā „Strauts“ pie tilta pār Atašas upi saradās vīri, nojauc tilta virsu un pazuda. Domātais remonts nevarēja notikt, jo apkārtne neredzēja neviena baļķa, ne citu materiālu. Tomēr pēc ilgāka laika tilta nojaucēji atgādās, ka tilts domāts nevis krāšņumam pār upi, bet gan sabiedriskai lietošanai un uzsāka atkal ap to knibināties. Pieveda nedaudz materiālu. Uz stabilizētiem akmens balstiem parādījās jaunas siļķas, kā arī aplāja daļu tilta virsmas. Bet tad atkal meistari iekrita kā ūdenī.

Līdz šim pāri upei brauca pa ūdeni, bet uz šo-

dienu cilvēki, kam jābrauc pār upi, sāk bažīties, jo lieta laika dēļ ūdens upēs strauji ceļas, ratos sāks smelties ūdens, bet pārējiem transporta līdzekļiem tas gandrīz neiespējami. Sākās skola, bērnu vecāku valodās skan pamatotas bažas, jo bērniem, ejot pāri kailajam tilta sijām, var notikt nelaime.

Apkārtnes iedzīvotāji griežas pie laikraksta redakcijas ar lūgumu atrast tos bezatbildīgos darba darītājus un iestādi, kam šis tilts jāremontē un lūgt tos, lai tiltu steigami saremontētu braukšanas kārtībā.

M. Freivalds

Kārtību bērnu silē

Tur, kur uzturas pastāvīgi 24 bērni no 3 mēnešiem līdz 3 gadu vecumā, jābūt nevainojamai kārtībai un tīrībai. Taču mūsu bērnu silē, ko vada b. Gribuste nepieciešamās kārtības trūkst. Parasti zem bērnu gultiņām metājas apģērbi gabali, tur netrūkst arī puķeļķu un citu netīrību.

Gaišs mazo bērnu guļam-

tabā smags. Un visnepielaižamākais ir tas, ka te mājā arī lielas žurkas, kas bērniem iedveš pamatotas bailes un kas var būt par dažādu slimību cēloni.

Uz atkārtotu sanepidemioloģiskās stacijas atgādinājumu noslēgt līgumu par grauzēju iznīcināšanu bērnu siles vadība nereaģē.

N. Oliņa